

Raport z Papui Zachodniej 2022 – 4

27 stycznia 2023

Przegląd wiadomości dotyczący wydarzeń w Papui Zachodniej z drugiej połowy 2022 roku. Linki do materiałów źródłowych będą podane w części 5.

NAPIĘCIA W DOGIYAI

Bardzo niepokojące wiadomości dotarły z Regencji Dogiyai za pośrednictwem relacji Saugasa Goo, który stoi na czele KNPB (Komitet Narodowy Papui Zachodniej) w Dogiyai.

W relacji dla Suara Papua (Głos Papui) informuje on, że 12 listopada 2022 r. w Mowanemani (Dystrykt Kamuu, Regencja Dogiyai) doszło do otworzenia przez siły TNI/Polri ognia „na ślepo” w kierunku tłumu. W wyniku tego mieszkańcy wioski uciekli ze swoich domostw w kierunku południowych rubieży Dystryktu Kamuu, aż do wsi Bukapa i Putapa. Jako, że sytuacja była niezwykle dynamiczna na razie nie ma jakichkolwiek informacji o ofiarach.

Wiadomo jedynie, że 12.11.2022 r. we wsi Ikebo miały miejsce zamieszki/napięcia, związane z śmiertelnym postrzeleniem 5-letniego dziecka. W wyniku tych zajść 5 osób zostało rannych, a jedna zginęła. Jeden indonezyjski transmigrant został pobity, spalonych zostało 6 biur oraz dziesiątki domów i kiosków.

W ostatnim czasie w Regencji Dogiyai obserwowano bardzo duże protesty (organizowane przez KNPB przeciwko Drugiej Edycji Programu Specjalnej Autonomii (Otsus Jilid II) oraz polityce Tworzenia Nowych Okręgów Autonomicznych przez podział prowincji już istniejących (DOB i Pemekaran). Konkludując, możemy się spodziewać, że ten region będzie w przyszłości generował duże napięcia, związane z aktywnością TNI/Polri i

interwencjami militarnymi.

TPN-PB ODRZUCA INDONEZYJSKĄ WERSJĘ DIALOGU

Armia Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) odrzuca indonezyjską, rządową wersję planu dialogu, zainicjowaną przez Narodową Komisję Praw Człowieka Republiki Indonezji (Komnas HAM RI).

Naczelny dowódca TPN-PB, generał Goliath Tabuni wezwał prezydenta Indonezji, Joko Widodo do tego aby wspólnie usiąść przy stole negocjacyjnym zgodnie z mechanizmami międzynarodowymi. „Naszym żądaniem jest, aby Indonezja wyraziła gotowość do zajęcia z nami miejsca przy stole negocjacyjnym. To już nie jest program dialogu. TPN-PB chce negocjacji, w których pośrednią rolę zajmie Organizacja Narodów Zjednoczonych” – powiedział w komunikacie prasowym Sebby Sambom, rzecznik TPN-PB. Odpowiadając na pytania dziennika „Suara Papua” Sebby podkreślił, że zakończenie przedłużającego się konfliktu nie można osiągnąć jedynie za pośrednictwem dialogu, bez jasno postawionych celów.

Sebby Sambom odnosząc się do modelu dialogu forsowanego przez Komnas Ham – a z pewnością pośrednio także do propozycji Papuaskiej Sieci Pokoju (JDP) – powiedział, że „dialog w kontekście rozwoju i pokoju to bzdura, jeśli Papua ostatecznie pozostaje w rękach kolonialnych”. Centrala TPN-PB podejrzewa, że inicjatywa Komnas HAM służy jedynie uzyskaniu dobrego wizerunku przez prezydenta Indonezji Joko Widodo, w kraju i w oczach społeczności międzynarodowej.

Taufan Damanik, przewodniczący Komnash Ham, zapewnia, że reprezentowany przez niego organ poważnie podchodzi do zakończenia różnych problemów w Papui, w tym przypadków łamania praw człowieka. Damanik zwracając się 7 września 2022 roku do dziennikarzy powiedział: „Wiele osób nie wie, że spotkałem się tam w lesie z dowódcą Ruchu Wolnej Papui (OPM). Spotkałem się z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Praw Człowieka.

Spotkałem się z rządem Indonezji, komendantem głównym policji etc.”.

Ludzie związani z TPN-PB w słowach Damanika odnajdują potwierdzenie własnej tezy na temat prawdziwych motywacji stojących za inicjatywą dialogu za pośrednictwem Komnas HAM. Sebby Sambom twierdzi, że osoby, które „spotkał w lesie” Damanik nie byli dowódcami TPN-PB OPM. „Nigdy nie było spotkania z Komendantem Głównym TPN-PB” – powiedział sugerując, że domniemane „spotkanie w lesie” było agenturalną inscenizacją wspierającą narrację indonezyjskiego rządu.

CZY JEST PRZERWA HUMANITARNA OGŁOSZONA POD KONIEC 2022 ROKU?

14 listopada 2022 roku, Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMP) wraz z indonezyjską Narodową Komisją Praw Człowieka Republiki Indonezji (Komnas HAM RI), Zgromadzeniem Ludu Papui (MRP) i Radą Kościołów Papui (DGP), podpisało protokół ustaleń w sprawie „wspólnej przerwy humanitarnej” w Kraju Papui (Tanah Papua). Jednym z punktów umowy jest umożliwienie udzielenia pomocy humanitarnej Rdzennym Papuasom, którzy poszukują schronienia w określonym obszarze Ziemi Papui. Drugim celem jest zagwarantowanie realizacji podstawowych praw człowieka więźniów politycznych w Tanah Papua. Tym sposobem strony zaangażowane w porozumienie, zachęcając do tymczasowego zaprzestania działań wojennych i przemocy. Działanie te może wesprzeć proces rozpoznawczy dotyczący ewentualnych negocjacji pokojowych w sprawie konfliktów mających miejsce w Papui.

W ramach zespołu planowane jest powstanie korytarza humanitarnego, który będzie przygotowany dla grup niosących pomoc. Korytarz ten będzie nadzorowany przez zespół pauzy humanitarnej. W jego skład wejdą podmioty lokalne, krajowe i międzynarodowe. Strony odbyły łączne trzy spotkania rozpoznawcze w celu osiągnięcia negocjacji pokojowych. Odbyły się one 15 czerwca 2022 r.; 18-19 sierpnia 2022 r. oraz 10-11 listopada 2022 r. Wszystkie one miały miejsce w szwajcarskiej

Genewie. To pierwsza inicjatywa, która doprowadziła do podpisania memorandum przez tak odległe wobec siebie środowiska związane z papuaskimi i indonezyjskimi środowiskami polityczno-społecznymi. Zdystansowało się jednak wobec niego dowództwo TPN-PB odpowiedzialne za większość papuaskich akcji zbrojnych w Papui Zachodniej. Nie należy spodziewać się również złożenia broni przez zintegrowane siły zbrojne Indonezji.

FRAGMENTY OŚWIADCZENIA BENNY'EGO WENDY, TYMCZASOWEGO PREZYDENTA PAPUI ZACHODNIEJ W PRZEDEDNIU 51. SPOTKANIA PRZYWÓDCÓW FORUM WYSP PACYFIKU W SUVIE

W imieniu Tymczasowego Rządu Papui Zachodniej i mieszkańców Papui Zachodniej pragnę powitać 51. spotkanie przywódców Forum Wysp Pacyfiku (PIF) w Suvie (11-14 lipiec 2022), życząc wszystkim zaangażowanym udanego szczytu.

Niezwykle ważnym jest, aby przywódcy Pacyfiku pokazali aktualne i skuteczne przywództwo w wielu kwestiach, przed którymi stoi nasz region, a mianowicie w kryzysie praw człowieka w Papui Zachodniej oraz w egzystencjalnym zagrożeniu zmianami klimatycznymi.

Papua Zachodnia to zielona kraina na niebieskim oceanie. Nasz niebieski Pacyfik zawsze jednoczył nasze narody, zamiast je dzielić. W duchu solidarności na Pacyfiku jesteśmy wdzięczni za wsparcie naszej rodziny Pacyfiku dla naszej walki w 2019 roku, kiedy wezwała Indonezję do udzielenia zgody na wizytę w Papui Zachodniej dla Michelle Bachelet, Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka. Jednakże Indonezja nadal podważa stanowisko Forum Wysp Pacyfiku, odmawiając zgody na wizytę organu ONZ [...] Muszę przypomnieć moim braciom i siostram z Pacyfiku o potrzebie potwierdzenia ich apelu o wizytę ONZ w Papui Zachodniej.

Od dziesięcioleci płaczemy, gdy Indonezja bombarduje nasze wioski i zabija naszych ludzi, ale zostaliśmy zignorowani.

Teraz świat dostrzega naszą walkę. Organizacja Narodów Zjednoczonych wykazała, że na przestrzeni ostatnich trzech lat nawet 100 tysięcy cywilów w Papui Zachodniej zostało wewnętrznie przesiedlonych w wyniku indonezyjskich operacji wojskowych. Cywile ci uciekli do lasu, gdzie nie mieli dostępu do schronienia, jedzenia, wody i odpowiednich placówek medycznych. Ta szybko pogłębiająca się katastrofa praw człowieka, wymaga natychmiastowej uwagi i interwencji ONZ.

Indonezja słyszy coraz częstsze apele o wizytę ONZ, ale stosuje taktykę opóźniania, aby uniknąć ujawnienia światu własnych zbrodni przeciwko moim ludziom. W obliczu tej taktyki wzywam Forum Wysp Pacyfiku do pozostania silnym i zjednoczonym w obronie podstawowych praw człowieka i demokracji. Jeżeli Indonezja nie ma nic do ukrycia, to dlaczego nadal unika międzynarodowej kontroli? Wszystkim przywódcom Pacyfiku życzę powodzenia. Modłę się o udane spotkanie, o bezpieczeństwo i ochronę naszych narodów.

OSIEM KRAJÓW WEZWAŁO DO DZIAŁAŃ WS. PAPUI ZACHODNIEJ PODCZAS POWSZECHNEGO OKRESOWEGO PRZEGŁĄDU POŚWIĘCONEGO INDONEZJI

9 listopada 2022 roku w Genewie rozpoczął się czwarty cykl indonezyjskiego Powszechnego Okresowego Przeglądu Praw Człowieka (UPR). Łącznie 108 państw członkowskich należących do Organizacji Narodów Zjednoczonych przedstawiło ustne oświadczenia i zalecenia dotyczące tego, w jaki sposób Indonezja może poprawić swoją sytuację w zakresie praw człowieka.

Powszechny Okresowy Przegląd to mechanizm, za pomocą którego organy ONZ, państwa członkowskie i społeczeństwo obywatelskie przeprowadzają swoisty audyt, kontrolę tego na ile w danym kraju przestrzega się praw człowieka. Każde państwo członkowskie ONZ musi przejść przez tę kontrolę, odbywającą się zwykle co cztery lub pięć lat. Tak też stało się w przypadku Indonezji, której przegląd po raz ostatni odbył się w 2017 roku. Ponadto każde państwo posiada możliwość

przedstawienia własnych zaleceń innym narodom, gdy przyjdzie ich kolej.

Wśród 8 krajów, które podczas sesji poświęconej Indonezji w 2022 roku wymieniły Papuę Zachodnią znalazły się: Vanuatu, Australia, Stany Zjednoczone Ameryki, Holandia, Nowa Zelandia, Kanada, Wyspa Marshalla i Słowenia.

Treści zaleceń przekazanych Indonezji:

– Vanuatu: „Niezwłoczne przyjęcie wizyty Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka w prowincjach Papua i Papua Zachodnia”.

– Australia: „Zakończenie dochodzenia w sprawie wszystkich naruszeń praw człowieka w Indonezji, w tym w Papui i zapewnienie dostępu, w tym dla niezależnych i wiarygodnych obserwatorów”.

– Stany Zjednoczone Ameryki: „Przeprowadzenie szybkiego, gruntownego i przejrzystego dochodzenia w sprawie wszystkich pozasądowych zabójstw i naruszeń praw człowieka w pięciu prowincjach papuaskich i pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności”.

– Holandia: 1) „Kontynuowanie dochodzeń w sprawie naruszeń praw człowieka, w tym w prowincjach papuaskich, oraz postawienie winnych przed sądem w odpowiednim czasie i w sposób transparentny”; 2) Powstrzymanie się od wszelkich działań, które mogą stanowić nękanie, prześladowanie lub nieuzasadnioną ingerencję w pracę prawników i obrońców praw człowieka, w tym od ścigania karnego z takich powodów, jak wyrażanie krytycznych poglądów.

– Nowa Zelandia: „Stać na straży poszanowania i promocji własnych zobowiązań w zakresie praw człowieka w Papui, w tym wolności zgromadzeń, słowa, wypowiedzi, prasy; praw kobiet i mniejszości”;

- Kanada: „Zbadanie zarzutów łamania praw człowieka w indonezyjskiej Papui i potraktowanie priorytetowo ochrony ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci”.
- Wyspy Marshalla: 1) „Poszanowanie, wzmacnianie i obrona praw człowieka wszystkich rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej, poprzez zapewnienie im prawa do samostanowienia w ramach dialogu obejmujących wszystkich”; 2) „Ścisła współpraca z Biurem Wysokiego Komisarza Praw Człowieka ONZ, w celu rozpoczęcia wizyty Wysokiego Komisarza w Papui Zachodniej, co będzie odpowiedzią na odezwę Forum Wysp Pacyfiku i Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku”.
- Słowenia: „Zapewnienie dochodzenia, pociągnięcie do odpowiedzialności i zapobieganie bezkarności w przypadku naruszeń praw człowieka wobec ludności tubylczej w Papui, których dopuszczają się członkowie sił bezpieczeństwa”.

Delegacja indonezyjska, której przewodniczył Yasonna Hamonangan Laoly, minister prawa i praw człowieka, mogła w trakcie obrad sesji odpowiedzieć na wniesione uwagi. Poczyniła to wygłaszając prezentowane poniżej deklaracje:

- Rozwój w Papui poprawia się, a 2,25% budżetu państwa jest przeznaczone na dalszą poprawę. Specjalna Autonomia zwiększa pieniądze i „poprawia przejrzystość i odpowiedzialność”.
- Pozasądowy proces rozpatrywania naruszeń praw człowieka nie zastępuje, lecz uzupełnia proces sądowy i zadośćuczynienia rodzinom ofiar.
- Wizyta Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w Papui jest przekręcana i fałszywie charakteryzowana. Prowincje pozostają otwarte na wizyty organizacji międzynarodowych.
- Ochrona „legalnej” działalności obrońców praw człowieka [jest respektowana].
- Papua jest „integralną częścią Indonezji”, a „godne

ubolewania wyzwania w sferze bezpieczeństwa” są powodowane przez uzbrojone grupy separatystów. Ponadto od 2018 roku nastąpił wzrost „aktów terrorystycznych” przeciwko infrastrukturze krytycznej.

– Wzywamy społeczność międzynarodową do wprowadzenia rozróżnienia między prawami człowieka a „legalnym egzekwowaniem prawa”.

Projekt sprawozdania został zatwierdzony 11 listopada 2022 roku. Free West Papua Campaign i Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) zapowiedziały, że będą monitorowały, które zalecenia indonezyjski rząd rzeczywiście przyjmie, a które wyłącznie odnotuje.

Warto zwrócić uwagę, że przed samą sesją strona niemiecka opowiedziała się za koniecznością wsparcia misji Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka do Papui Zachodniej, aczkolwiek podczas sesji Powszechnego Okresowego Przeglądu poświęconego Indonezji nie nawiązała do tego wątku.

Należy odnotować z perspektywy polskiej, że kraj którego obywatel – Jakób Skrzypski – jest jedynym zagranicznym więźniem politycznym przetrzymywanym w indonezyjskich placówkach penitencjarnych nie zabrał w ogóle głosu w trakcie przeglądu dotyczącego praw człowieka w Indonezji.

PARLAMENT KATALONII WZYWA RZĄD INDONEZJI DO POWSTRZYMANIA PRZEMOCY I UMIESZCZENIA PAPUI ZACHODNIEJ NA LIŚCIE TERYTORIÓW PODLEGAJĄCYCH DEKOLONIZACJI

Parlament Kataloński (Parlament de Catalunya) zatwierdził wniosek w sprawie łamania praw człowieka w Papui Zachodniej, wzywając rząd Indonezji do niestosowania przemocy w Papui Zachodniej. Jednocześnie wystosowano apel do Organizacji Narodów Zjednoczonych o umieszczenie Papui Zachodniej na liście terytoriów podlegających dekolonizacji.

Do przyjęcia Rezolucji 492/XIV Parlamentu Katalonii doszło 13

października 2022 roku na 17 sesji Komitetu Działań Zewnętrznych, Transparentności i Współpracy . Debata nad wnioskiem rezolucji rozpoczęła się po tekście przedstawionym przez Parlamentarną Grupę Junts Per Katalunya, Parlamentarną Grupę Lewicy Republikańskiej i Parlamentarną Grupę Kandydatury na rzecz Jedności Ludowej – Nowy Cykl Ku Zwycięstwu.

Zgodnie z artykułem 168 rozporządzenia przyjęto następujące punkty:

1. Sejm Katalonii potępia bezustanne łamanie praw człowieka, których doświadcza ruch niepodległościowy Papui Zachodniej od 1962 roku.
2. Parlament Katalonii uważa, że rząd Indonezji musi zrezygnować z użycia sił zbrojnych i rozwiązać konflikt z Papuą Zachodnią w sposób dialogowy i demokratyczny, a także poprzez spełnienie żądań ludu papuaskiego.
3. Parlament Katalonii wzywa państwa melanezyjskie do kontynuowania prac mediacyjnych pomiędzy władzami Indonezji i Papui, aby rozwiązanie konfliktu na drodze dialogu stało się możliwe, a także aby Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka mógł przygotować raport w tej sprawie.
4. Parlament Katalonii wyraża potrzebę zwrócenia się do Zgromadzenia Ogólnego ONZ o przywrócenie Papui Zachodnią na listę nieautonomicznych terytoriów Specjalnego Komitetu ONZ ds. Dekolonizacji, tak aby międzynarodowe ciała mogły zmierzyć się również z pytaniami papuaskimi.

DZIAŁALNOŚĆ SOJUSZU STUDENTÓW PAPUASKICH W LOMBOK (AMP LOMBOK) PRZYKŁADEM RÓŻNYCH INSPIRACJI IDEOLOGICZNYCH KSZTAŁTUJĄCYCH WYOBRAŹNIĘ PAPUASKICH STUDENTÓW

Sojusz Studentów Papuaskich (Alinasi Mahasiwa Papua) to niepodległościowa organizacja studencka , obecna we wszystkich większych miastach Indonezji. Jej przedstawiciele działają również na Wyspie Lombok, położonej na wschód od Bali, w

Archipelagu Małych Wysp Sundajskich. Paleta ideologicznych inspiracji stanowi tutaj bogaty, zadziwiający amalgamat.

Zdecydowanie wyraźnie można zauważyć, że działacze AMP powołują się na myśl Karola Marksa, Fryderyka Engelsa, Ernesto Che Guevary, jak również indonezyjskich intelektualistów w rodzaju Pramoedya Ananty Toer'a (prozaik pochodzący z Jawy, nominowany do Literackiej Nagrody Nobla), czy katolickiego teologa Franza Magnisa Suseno, Jeana-Jacques'a Rousseau, czy wreszcie na Nelsona Mandelę. 30 października 2022 roku, inspirowani ideami Pramoedya Ananty Toer'a (zgodnie z którymi, naród nie znający swej historii szybko zostaje zdominowany przez inny naród, oraz że należy podnosić poziom świadomości narodu, stale się organizować, by dawać lekcję oporu kolonizatorowi), aktywiści AMP Lombok zorganizowali w ramach restrukturyzacji organizacji wybory nowego Ciała Koordynująco-Nadzorczego (Badan Pengurus Baru AMP Lombok). Jednocześnie zainaugurowali „Dni Politycznej Edukacji Narodu”.

Agendę rozmów w ramach „Dni Edukacji Narodowej” stanowiła geneza zachodniopapuaskiej walki niepodległościowej, jak i geneza i transformacje ruchów młodzieżowych w ramach tej walki. Ponadto deliberowano na temat walki klasowej, ucisku kapitalistyczno-kolonialnego, jak również nad rolą społecznego wyzwolenia kobiet w powiązaniu z realiami walki wyzwolenczej. Tło odniesienia dla tej dyskusji stanowiła książka Zwierzchnika Kościoła Baptystów w Papui – Pastora Dr. Socrateza Yomana pt. „Perempuan bukan budak laki-laki” (Kobiety nie są niewolnicami mężczyzn).

Na marginesie warto dodać, że w kręgach AMP dużym poważaniem cieszy się inny papuaski lider religijny Benny Giay, będący głową Kościoła KINGMI. Swego czasu z niepokojem wypowiadał się on dla mediów w kwestii fascynacji młodzieży studenckiej myślą komunistyczną i wpływem tego faktu na transformacje światopoglądu i tradycji uciśnionych rodaków w nadchodzącej przyszłości (chodzi tu głównie o kolizję komunizmu i anarchizmu z wartościami chrześcijańskimi i plemiennymi) .

Reasumując musimy mieć świadomość tego, że ta fascynacja młodych papuaskich idealistów i bojowników kształtuje się w realiach brutalnego indonezyjskiego ucisku, z którego tak bardzo chcą się wyzwolić. Różne inspiracje ideologiczne są wyrazem poszukiwania „gnozy politycznej”, mającej wyzwalającą moc. Aktywiści AMP płacą często bardzo wysoką cenę za te ideowe poszukiwania i akty realnego oporu – w postaci pobić, szykan, brutalnych przesłuchań, uwięzienia, a czasami padają ofiar zabójstw politycznych.

UPAMIĘTNIE NIE 1 GRUDNIA 2022 W POLSCE

Rafał Szymborski: „Kampanię na rzecz niepodległości Papui Zachodniej postrzegam jako permanentne przewyciężanie własnej inercji. Oto kolejny jej etap, w związku z 61-wszą rocznicą Proklamacji Niepodległości Papui Zachodniej (01.12.1961-01.12.2022). Niezwykle dla mnie ważne spotkanie z Krzysztofem Kotem stworzyło wiele poziomów twórczych płaszczyzn dyskusji. Po raz pierwszy miałem zaszczyt i przyjemność spotkać się w „Izbie Pamięci Garwolina” z założycielem „Fundacji Koszary-Przywróćmy Pamięć” i przybliżyć mu historię rodzin Ap i Wenda, jak również sylwetki Mako Tabuniego, Victora Yeimo, Buchtara Tabuniego, Hubertusa Mabela oraz innych aktualnych oraz ex-więźniów politycznych. Z kolei Krzysztof pokazał mi wiele pamiątek dokumentujących historię naszej małej ojczyzny, udzielając szczegółowych i fachowych wyjaśnień.

Rozmawialiśmy o rozumieniu tego, czym jest historia i jej kreowanie. Nie jest ona według mnie „pasywną masą”, pokrytą „muzealnym kurzem”, lecz czymś tworzoną aktywnie w teraźniejszości, czymś co staje się w przyszłości źródłem siły duchowej i tożsamości wspólnot lokalnych i narodowych. Nasze niezwykle wielowątkowe i głębokie dyskusje zostały przypieczętowane solidarnościowymi zdjęciami dedykowanymi Zachodnim Papuasom, walczącym o niepodległość i samostanowienie od 1 grudnia 1961 roku! Niechaj będą one potwierdzeniem, że żar idei i szczerze zaangażowanie istnieje w sercach polskich obywateli, a kampania Free West Papua Campaign Poland będzie dalej kontynuowana”.

AMBASADA INDONEZJI W POLSCE CHCIAŁA ZABLOKOWAĆ LEGALNE ZGROMADZENIE

12 sierpnia 2022 roku w Warszawie na ul. Estońskiej 3/5 odbyła się demonstracja pod Ambasadą Indonezji w Polsce. Uczestnicy zgromadzenia w trakcie wystąpień wymienili osiemnaście przyczyn własnej obecności pod placówką azjatyckiego państwa, wzywając administrację w Dżakarcie do zmian w dziedzinie praw człowieka, wolności słowa, wolności zgromadzeń oraz do odstąpienia od środowiskowej i gospodarczej eksploatacji wysp zewnętrznych. W trakcie demonstracji indonezyjską obecność w Papui Zachodniej, czyli w zachodniej

części Nowej Gwinei, opisano jako formę kolonizacji i okupacji.

Zgromadzenia zbiegło się w czasie z 60. rocznicą Porozumienia z Nowego Jorku z 15 sierpnia 1962 roku, w ramach którego Holendrzy, Indonezyjczycy i Amerykanie zdecydowali o losie ziem papuaskich bez udziału mieszkańców Papui Zachodniej. Przeniesienie kontroli nad Papuą Zachodnią z Holandii na Indonezję uczestnicy spotkania określili jako zastąpienie europejskiego władcy kolonialnego azjatyckim władcą kolonialnym. Jak napisano w propagowanej wśród zgromadzonych ulotce „po aneksji Papui Zachodniej armia indonezyjska wdrożyła w życie szereg akcji kolonizacyjnych, militarnych i wysiedleńczych, które kosztowały życie nawet kilkuset tysięcy rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej”.

Drugą istotną intencją zawiązania demonstracji pod Ambasadą Indonezji jest los Jakóba Skrzypskiego, polskiego podróżnika, który w sierpniu 2018 roku został zatrzymany przez indonezyjskie służby gdy zwiedzał odległe regiony Papui Zachodniej. W maju 2019 roku Jakób Skrzypski jako pierwszy obcokrajowiec w 75-letniej historii Indonezji został nie tylko oskarżony, ale i ostatecznie skazany na 5 lat więzienia za „zdradę Indonezji”. Ostatecznie Sąd Najwyższy Indonezji podwyższył tę karę do 7 lat pozbawienia wolności. W trakcie wystąpień kolejni mówcy zwracali uwagę na liczne uchybienia procesowe oraz instrumentalne, motywowane politycznie posłużenie się przez stronę indonezyjską obywatelem Polak. Popłynęło również wiele gorzkich słów pod adresem Ambasady Polski w Indonezji i polskiego rządu, Polska dyplomacja nie podjęła żadnych wyraźnych działań na rzecz uwolnienia Jakóba Skrzypskiego godząc się na jego kryminalizację.

Demonstracja od początku miała napięty przebieg, Na pół godziny przed przewidzianą godziną rozpoczęcia protestu z budynku indonezyjskiej ambasady, przystrojonego długą czerwono-białą wstęgą, wyszli urzędnicy oraz pracownicy personelu ochrony, którzy wyrażali oburzenie z powodu

wydarzenia i podważali jego legalność. Twierdzili, że nie otrzymali żadnej wiadomości o zgromadzeniu i starali się wymusić na polskiej policji rozproszenie manifestacji. Jeden z nich – służący również jako tłumacz dyplomacie, któremu przypisywał dowódczą rangę w sektorze siłowym – przestrzegał funkcjonariuszy polskiej policji „że to się tak nie skończy i będzie miało konsekwencje dyplomatyczne”.

Po pouczeniu przedstawicieli Ambasady, że obowiązujące w Polsce przepisy wciąż zabezpieczają prawo i wolność zgromadzeń, wydarzenie było kontynuowane. Pomimo tego Indonezyjczycy wciąż starali się sabotować przebieg zgromadzenia, wyrażając szczególne oburzenie wobec eksponowania flag niepodległościowych Papui Zachodniej i robienia zdjęć budynku Ambasady Indonezji. Doszło również do nieskutecznej próby wyszarpięcia transparentu z wizerunkiem flagi Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB).

Materiały z demonstracji znajdziecie [TUTAJ](#), [TUTAJ](#) i [TUTAJ](#).

CIAĞ DALSZY NASTĄPI

Autorstwo: Damian Żuchowski, Rafał Szymborski

Źródła: WolneMedia.net, Free West Papua Campaign Poland, „Latarnik Papuaski”, „Krew Papuasów”